

“Την Ημέρα αυτή ενωνόμαστε για να θυμηθούμε ένα από τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα της εποχής μας: τη συστηματική δολοφονία έξι εκατομμυρίων Εβραίων ανδρών, γυναικών και παιδιών και εκατομμύρια άλλων από τους Ναζί και τους συνεργάτες τους, ανάμεσα τους και εκατοντάδες Καβαλιώτες της Εβραϊκής κοινότητας.

Αντί άλλης αναφοράς στη Διεθνή Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα του Ολοκαυτώματος, θα σας πρότεινα να εστιάσουμε την προσοχή μας στο κείμενο του Καβαλιώτη Εβραίου, Φίκο Μεβοράχ.

Είθε τα μηνύματα που εκπέμπει να αποτελέσουν οδηγό για την παγκόσμια κοινότητα και να μη ζήσουμε ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ τέτοια τραγωδία”.

“ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ” Πέρασαν πάνω από 60 χρόνια μέχρι η Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. να πάρει μια γενναία – δίκαιη – ιστορική απόφαση, για τους Ευρωπαίους εβραίους που χάθηκαν στο ολοκαύτωμα. Στις 2/11/05 καθορίζει την 27η Γενάρη κάθε έτους ως “Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος των Εβραίων”.

Ένα χρόνο περίπου πριν τον Γενάρη του 2004, η Βουλή των Ελλήνων καθιερώνει με ομόφωνη απόφαση (Ν.3218/04 Π.Δ. 05) την 27η Γενάρη κάθε έτους, ως “ημέρα μνήμης των Ελλήνων Εβραίων και ηρώων του ολοκαυτώματος”.

Η ημερομηνία είναι συμβολική, θυμίζοντας την απελευθέρωση των στρατοπέδων της Δαντικής κόλασης Άουσβιτς – Μπιρκενάου.

Στις 27 Γενάρη του 1945 τα σοβιετικά στρατεύματα, εισέρχονται στα στρατόπεδα Άουσβιτς Μπιρκενάου και απελευθερώνουν τους 7.000 περίπου ομήρους που βρίσκουν εκεί. Η εικόνα σκελετωμένων ζωντανών – νεκρών ανθρώπων, αλλά και τα κρεματόρια, οι θάλαμοι αερίων, οι ομαδικοί τάφοι, αιφνιδιάζουν και προκαλούν ποικίλα συναισθήματα στους στρατιώτες. Αδυνατούν να καταλάβουν αυτό που βλέπουν.

Αδυνατούν να πιστέψουν πως ότι βλέπουν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης σκέψης...

Στο Άουσβιτς οδηγήθηκαν περίπου 1.300.000 όμηροι. Σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια θανατώθηκαν περίπου 1.100.000 άνθρωποι... Το ολοκαύτωμα υπήρξε το μεγαλύτερο ομαδικό έγκλημα που πραγματοποιήθηκε στην Ευρώπη ποτέ. Η Ευρώπη για χρόνια τώρα μετράει τις πληγές της, νιώθοντας φτωχότερη στην κοινωνική

της εξέλιξη, την πνευματική, την επιστημονική, την καλλιτεχνική, καθώς και την ιδεολογική – πολιτική.

Τι οδήγησε όμως σ' αυτή την τραγωδία; Ήταν μόνο οι Γερμανοί αυτοί που πραγματοποίησαν την “τελική λύση”;

Αναρωτήθηκα πολλές φορές τι θα γίνει όταν και ο τελευταίος επιζών του ολοκαυτώματος θα φύγει από την ζωή; Μήπως όλα αυτά τα συγγράμματα, οι έρευνες, οι αφηγήσεις αποτελέσουν απλά ωραία λογοτεχνικά βιβλία;

Μήπως ο μύθος που θέλει τους εβραίους εμπνευστές συνομωσιών και σκευωριών αφήσει να ξεχαστεί το ολοκαύτωμα; Μήπως οι γραφικές καρικατούρες με την γαμψή μύτη επανεμφανισθούν στα περιοδικά θυμίζοντας μια συννεφιασμένη και εφιαλτική εποχή;

Μήπως η αντισημιτική προπαγάνδα που ξεκινά πριν 2.000 χρόνια επαναφέρει ένα νέο ολοκαύτωμα; Μήπως οι άνθρωποι, οι Ευρωπαίοι καλύτερα, δεν έμαθαν, αλλά κάποιοι από αυτούς νοσταλγούν τις βασικές αρχές του ναζισμού;

Μήπως οι άνθρωποι θέλουν να ξεχάσουν μακάβριες, αληθινές όμως ιστορίες; Μήπως η 27η Γενάρη κάθε χρόνου επανέλθει στην κανονικότητα μην θέλοντας να θυμίσει, αλλά και ούτε να μνημονεύσει 6.000.000 αδικοχαμένους ανθρώπους, που ανάμεσα τους βρέθηκαν 1.500.000 παιδιά;

Ναι, αθώα παιδιά που δεν κατάλαβαν, αλλά ούτε πρόλαβαν να καταλάβουν. ΓΙΑΤΙ; Γιατί οδηγήθηκαν στους φούρνους; Γιατί στους θαλάμους αερίων; ΓΙΑΤΙ;

Οι ιστορικοί έχουν περιγράψει και καταγράψει, με αρκετές λεπτομέρειες το ολοκαύτωμα. Αφηγήσεις επιζώντων, ακόμη και σήμερα στα δικά μας χρόνια, έρχονται να επιβεβαιώσουν πως ο άνθρωπος δεν έχει όρια ηθικής, αλλά ούτε φραγμούς βαναυσότητας. Δεν είναι τυχαίο που αποκαλείται το πιο αιμοβόρο ζώο...

Αυτοί που χάθηκαν στα κολαστήρια της ναζιστικής θηριωδίας, αλλά και αυτοί που επέστρεψαν από αυτά ίσως ήσαν τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού...

Σε ένα τοίχο του Άουσβιτς είναι γραμμένο μέχρι και σήμερα “Θα πρέπει να μου ζητήσεις συγνώμη, για να σκεφθώ αν θα σε ξαναπιστέψω”. Ναι η αμφισβήτηση! Ναι το Γιατί! Ναι η Απονιά! Ναι η Αδικία! Ναι η Απανθρωπιά! Ναι το Μίσος! Πουθενά όμως η εκδίκηση...

Σε λίγες λέξεις ένα κομμάτι της ιστορίας του ολοκαυτώματος...

Οι εβραίοι δοκιμάστηκαν όλα τα χρόνια της εξορίας τους από την Β' καταστροφή του Ναού του Σολομώντα. Διώχθηκαν, εξορίστηκαν, κυνηγήθηκαν, γνώρισαν τα πογκρόμ, γκετοποιήθηκαν ή μάλλον τους απομόνωσαν και τελικά κάποιοι θέλησαν να τους αφανίσουν.

Ο περιπλανώμενος Ιουδαίος του τραγουδιού είναι η πραγματικότητα της ιστορίας

των Εβραίων. Ποιοί είναι οι λόγοι αυτής της καταδίωξης και αυτού του κατατρογμού;

Ένας μόνο, ένας: ο αντισημιτισμός ή καλύτερα ο αντιεβραϊσμός...

Ένα μακροχρόνιο κυνηγητό, βαθιά ριζωμένο, στους κύκλους της Δυτικής εκκλησίας. Μιας εκκλησίας που πρωτοστάτησε στις σταυροφορίες, στην ιερά εξέταση, συνέχισε στη νεότερη ιστορία με το Βατικανό, όχι απλά να μαινεται κατά των Εβραίων, αλλά να βοηθά οικονομικά τόσο τον Μουσολίνι, όσο και τον Χίτλερ στον χαρακτηρισμένο "αγώνα" κατά των Εβραίων.

Και με την λήξη του πολέμου το Βατικανό γίνεται το κρησφύγετο των αξιωματούχων των Ναζί ή καλύτερα το κέντρο διάσωσης και αναχώρησης για τις χώρες της Ν. Αμερικής...

Ας μην γελιόμαστε, ο αντισημιτισμός αποτελεί μια ιδεολογία 2.000 χρόνων και όχι άλλη μια ρατσιστική έκφραση. Καμία άλλη ιδεολογία δεν επιβίωσε και ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ να επιβιώνει για 2.000 χρόνια, χωρίς να μειώνεται σε ένταση, πάθος, εφευρετικότητα...

Το ολοκαύτωμα δεν απέχει παρά μόνο 79 χρόνια από τότε που πραγματοποιήθηκε. Υπάρχουν ακόμη στην ζωή επιζήσαντες από αυτό. Άνθρωποι που στην αρχή θέλησαν να ξεχάσουν, αλλά οι μνήμες, οι εφιάλτες καλύτερα που τους κυνήγησαν για όλη τους την ζωή τους μετέτρεψαν σε μάρτυρες. Μάρτυρες του πιο οργανωμένου και μαζικού εγκλήματος της ιστορίας...

Ο σκοταδισμός, η αδιαφορία, η αδράνεια, η ντροπή, οι ενοχές των Ευρωπαίων αλλά και του κόσμου όλου, άργησαν να δώσουν την πραγματική εικόνα του μεγαλύτερου μαζικού εγκλήματος.

Η σιωπή, οι εφιάλτες, μα ίσως και ο φόβος αυτών που γύρισαν από την «ΣΟΑ» (ολοκαύτωμα) άργησαν να μεταφέρουν το μήνυμα, που κάθε φορά στο τέλος κάθε ομιλίας για το ολοκαύτωμα ακούγεται μοιρολατρικά, άργησε να φτάσει σε κάποιους νοσταλγούς του φασισμού. «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ».

Ποτέ ξανά ολοκαύτωμα! Είναι έτοιμη η παγκόσμια κοινωνία να ανεχθεί ένα νέο ολοκαύτωμα; Είναι έτοιμη να απομονώσει τα φασιστικά μιάσματα νοσταλγούς του ναζισμού; Είναι ώριμη η ανθρωπότητα να αφαιρέσει την μάσκα της υποκρισίας;

Είναι έτοιμη η κοινωνία να ξεχάσει την αντισημιτική της προκατάληψη; Είναι έτοιμη η ανθρωπότητα να δεχθεί την ισότητα και την ελευθερία ιδεών του καθενός και όλων ξεχωριστά; Τότε μόνο, τότε και εγώ θα βροντοφωνάξω «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ».

Κείμενο: Φίκο Μεβοράχ

Οι φωτογραφίες που αναρτούμε είναι από την Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία του Νισήμ Μεβοράχ του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ΔΠΜΣ Μουσειολογίας - Διαχείρισης Πολιτισμού, με θέμα: "Οι Εβραίοι του Βόρειου

Ελλαδικού Χώρου: Μια Διαχρονική Παρουσία Μνήμης και Λήθης”.

(Επιβλέπων Καθηγητής: Παναγιώτης Μπίκας. Θεσσαλονίκη Φεβρουάριος 2020).

ΠΗΓΗ: proininews.gr, 27.01.2021